

Museo do Pobo Galego

Instituto de Estudos das Identidades

Cantos vellos: regueifas

7

5a

A Picota, *Mazaricos*. Maio 1979.

♩ = 112 (♩ = ♪)

349. A - ho - ra xa ve - la - í vai que lin - do re - gha - lo

e' can - tar un fi - llo un pai

352. se vós so - des o pai meu es - pe - ra' que pri - a - lo' vou

ou - to tan - to meu pa - i te - ra co - mo a min me dei - xou

354. eu ben sei que éh bo ra - paz ta - mén xa tes bo - a so - na

los - tes rou - bar set' i - ghie - sias mor - der tú - a nai na co - na

♩ = 142

358. Di - rasm' as ho - nes - ta - men - te non me di - ghas pi - car - dí - as

has de ca - gar com' eu me - xo set' a - nos con quin - se dí - as

Mazaricos III,2,349. Antonio 49.

L: 37, 38.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

37

“Ahora xa velahí
vai, qué lindo regalo
é cantar un fillo e un pai”.

“Se vós sodes o pai meu
esperá que pr’aló vou,
outro tanto meu pai
teña coma min me deixou”.

“Eu ben sei que es bo rapaz,
tamén xa tés boa sona,
fostes roubar set’i medias
morder túa nai na cona”.

38

“Dirásm’as honestamente
non me dighas picardías,
has de cagar com’eu mexo,
set’anos con quinse días”.